

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm III. Ex parte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

præsertim ad dignitatem episcopalem consequendam.

2. Iudicium de deformitate, an tanta sit, ut promotionem ad ordines vel dignitatem impedit debeat, est penes eum, qui ordines vel dignitatem iure ordinario, vel sibi delegato conferre debet.

NO T A N D V M I. Summus Pontifex super natalium defectu quandoque etiam dispensat ad consequendum Episcopatum.

NO T A N D V M II. Super vitio corporis, si sit valde magna deformitas, non faciliter dispensat Pontifex, præsertim ad dignitatem Episcopalem consequendam. Propter ea Pontifex, tametsi maximam gratiam eleto facere intenderit, tamen mandat Archiepiscopo, ut cum Coepiscopis suis consideret, quæ sit deformitas, & utrum secundum canones & consuetudinem Ecclesiæ dispensari possit, ita ut scandalum & admirationem in populo non generet.

NO T A N D V M III. Iudicare, utrum corporis defectus, aut deformitas tantæ sit, ut promotionem ad ordines, vel dignitatem impedit debeat, a deum pertinet, qui ordines, vel dignitatem jure ordinario, aut sibi delegato conferre debet. Ita notat hic Holtiensis. Et quæ impedianter, Anton. not. 2. Huicmodi deformitates plures numerantur: Si quis maculam in oculo habeat: si oculos lippos, & lacrymantes; alterum, vel utrumque deformiter prominentem, si partem auriculæ amiserit: si nasum deformem habeat, faciem maculatam, vstulatam, cicatricibus plenam: si lingua impeditus, ac balbus sit: si manus habeat tremulas, si sex aut quatuor digitos: si scabiem deformem, ac constantem: si gibbosus, si claudus: si statura nimis parvus, &c. Si talis, inquam, defectu laborans ordines petat, ad Episcopum, eiūs substatutum spectati iudicare, utrum magna seu notabilis deformitas sit, necne. Si videatur magna non esse, ordinari potest: Sin magna appareat, ordinari non potest, absque Papæ dispensatione: qui tamen, ut supra dixi, eam non tribuit, si valde magna deformitas sit: esset enim contra reverentiam sacra-

menti, si adeò deformes Ministri ad altare ministrarent: si denique res dubia appareat, poterit quandoque dispensare, seu potius benignè interpretari, non esse deformitatem grauem, quæ hominem irregulariter faciat. Eaq; dispensatione Episcopus facilius vtetur his casibus: I. Si quis Religiosus sit, aut Religionem ingressurus. II. In ordine ad minores ordines tantum, & beneficium simplex. III. Cum iam ordinato, ut ordine suscepisse liceat. Vide quædixi lib. 1. Th. mor. tr. 5. p. 5. c. 9. n. 2. §. Tertiò, & c. 7. vbi n. 1. annotauit ex duobus capitibus aliquem irregulariter censeri propter corporis defectum, si vel magnam deformitatem, aut horrorem contineat; vel ordinis, præsertim sacræ celebrationis, congruum exercitum impedit. Quare ad hæc duo Episcopus ordinatus attendere debet. Si oculus v. g. aut manus deformata habeat, & vel magna deformitas apparet; vel etsi non magna, tamen hostia difficeretur manibus frangi, vel canon è libro difficulter, aut cum deformi vultus conuersione legi possit, tum irregularitas censeri debet. Videri potest Holtiensis loc. cit. Ioan. Andr. super hoc. c. Viualdus in Candelabro, de irregularitate, in tertia specie, Simon Maiolus de irregularitatibus, c. 18. 25.

Quæritur hoc loco: Si Archiepiscopus non adhibito consilio Coepiscoporum dispensasset cum electo super oculorum defectu, utrum valida fuisset dispensatio. Negatiuè resp. Indendum est, cum Antonio hic. Quia se delegato Iudici forma procedendi præscribatur, censetur ea substantialis: quandoquidem eā nō obseruatā, transcendit limites commissæ potestatis, id est que nihil efficit, uti docui lib. 1. Th. mor. tr. 4. c. 16. n. 7.

CAPITVLVM III.

Ex parte.

S V M M A R I V M.

Scipsum castrans, vel castratus ab alijs, irregulare est. Is autem, qui absque genitalibus natura est, vel in cunabulis fuit,

Aaaa 2 licite

licet etiam ad Episcopatum promoveri potest.

Qui seipsum castravit, aut ab alijs castrari curauit, irregularis est; ut ordinari non debeat, vel, si iam ordinatus est, à sacro ministerio amoueri. Qui autem absq; genitalibus natus est, aut in cunabulis, vel per hominum malitiam, (vel quacunque necessitate) sectus, is, si alioquin dignus, etiam ad Episcopatum promoueri potest.

Ratio prioris partis est: *Quia maxima hæc deformitas est, & iniuria Creatoris, si quis seipsum deformet, seu membrū aut partem membra sponte nullaque cogente necessitate sibi abscedat, vti videre est d. 55. c. Si quis abscedit, & seq.* Et in e. qui partem, ead. d. ex Innoc. I. refertur, quod qui partem cuiuslibet digiti volens sibi abscedit, secundum sacros canones in clerum adscendens non sit.

Posterior pars habetur in c. maritum, d. 33. c. si quis à Medicis, & pluribus seq. ead. d. 55. Ratio verò est: *Quia si absit culpa, nemo propter corporis defectum à sacris ministeriis arceri debet, nisi vel deformitatē & scandalum pariat, vel congruum ordinis exercitium impedit, vt præced. cap. dictum est.*

Aduerte autem, quod dixi, *si culpa absit.* Nam si quis per culpam, quamvis absq; proposito directo, seipsum mutilet, aut causa existat, v. g. in rixa, cur ab alio mutiletur, integrī membra, etiam occulti, abscissione, irregularitatem contrahet, perinde ac si causa existeret, vt alias mutilaretur, sicuti bene explicat Suarez disp. 51. f. 2. n. 8. Vide quæ docui lib. 1. Th. mor. tr. 5. p. 5. c. 7. n. 5. & lib. 3. tr. 3. p. 3. c. 1. n. 10. & 11.

CAPITVLUM IV.

Significavit.

PARAPHRASIS.

Intellexit Alexander III. quod Benedictus Presbyter castrari se curarit, existimans, ea re Deo se obsequiū præstare. In ea causa

scribit ad Archiepiscopum Ravennæ, si aliqui dignū iudicet presbyterum, ut ipsi auctoritate Apostolica, quin & propria fretus, sacerdotale officium absq; altaris ministerio, prout expedire videbitur, concedat.

S V M M A R I V M.

1. *Origeniste seipso castrantes zelo falsa castitonia, irregulares indicati sunt.*
2. *Sacerdos ex quadam simplicitate seipsum castrans, licet partiale tantum irregularitatem contrahat, non potest tamen vt Diaconus vel Subdiaconus ministrare officio.*

Ferit iste Origenis, & Eunuchorum error, seipso castrantium falsa castitonia zelo, qui à patribus irregulares indicati sunt, vt dixi lib. 3. Th. mor. tr. 3. p. 3. c. 1. Nihilominus Pontifex cum Presbytero illo, quod simplicitate quadam deceptus videretur, ex parte dispensandum putavit, vt præter altaris ministerium alia sacerdotalia munera peragere posset, v. g. solemniter baptizare, benedicere, pœnitentes absoluere, morituros ungere. Tum verò irregularitatem non totalem, sed partiale contraxisce censebitur, vt dixi lib. 1. Th. mor. tr. 5. p. 5. c. 1. n. 7.

QVÆRITVR: An sacerdos iste contra irregularitate partiali, quæ est perpetua inhabilitas ad altaris ministerium, possit tamen vt Diaconus, vel Subdiaconus sacrificio ministrare? Affirmat Anton. in fine huius c. & inde probari potest, quod pœnae in dubio benignam ac strictam interpretationem mereantur, iuxta reg. 49. in 6. Sed contraria sententia placet, quam indicat Hostiens. hoc tit. §. Quid sit potentia, & expressè tradit hinc Ioann. Andr. n. 3. Tum quia altaris ministerium indefinitè & indistinctè positum comprehendit etiam Diaconi, & Subdiaconi ministerium. Tum quia meminisse oportet, quod presbyter iste secundum canones erat irregularis, ac deponendus: *Quare hæc Alexandri responsio non pœnam continet,* sed